

Duikexpeditie op Noordzee werpt vruchten af

Drie naaktslakken rijker

door Niels Kalkman

SCHEVENINGEN • Nederland heeft er een aantal diersoorten bij. Tijdens een tiendaagse expeditie op de Noordzee zijn drie naaktslakken ontdekt die nog niet eerder in ons land waren gezien. Ze hebben nu ook Nederlandse namen.

Moe maar voldaan nemen expeditieleider Ben Stiefelhagen en zijn partner Klaudie Bartelink afscheid van hun expeditiegenoten. In tien dagen voerden bijna dertig mensen twintig duiken uit in de Noordzee. In totaal zijn dat 720 duikmanuren op 19 locaties, tot de Doggersbank bij Schotland aan toe. Tien lange dagen verkenden ze de verste uithoeken van de Noordzee en zochten ze naar scheepswrakken, achtergelaten visnetten en dus: nieuwe diersoorten. Met succes.

„Het was zwaar maar mooi”, vertelt Stiefelhagen, die bijna elk jaar een expeditie als deze onderneemt. „Maar we zijn wel weer geschrokken van de staat van de zeebodem”, legt hij uit. „De Noordzee is een van de ruigste en mooiste zeeën van de wereld, maar daar zie je onder water soms bijna niets van terug: veel is volledig kaal. Haaitjes, roggen. We zien ze niet meer. En dat is eeuwig zonde.”

Een van de voornaamste oorzaken daarvan is de visserij, vertelt hij. „We hebben zesduizend kilo aan spooknetten uit het water gehaald. Die zaten natuurlijk vol met krabbetjes, vis-

‘Zesduizend kilo aan spooknetten opgehaald’

sen en andere levende dieren die we hebben gered.” Voor een verstrikt geraakte zeehond was het echter te laat. Het dier was overleden. „Dat was een droevig moment”, vertelt Klaudie.

Maar de visnetten zorgen

aan de andere kant ook voor schatten aan informatie. Dierendeskundigen storten zich na de aankomst van het schip enthousiast op de riekende kluwen touw, en de weekdierdeskundige van onderzoeksinstituut en na-

tuurhistorisch museum Naturalis meldt zich al gauw enthousiast met een slakje in een potje. „Deze soort komt me zo 1-2-3 niet bekend voor”, glundert hij. Hij neemt het dier mee om hem verder te bestuderen.

De drie slakkensoorten die zijn ontdekt, zijn wel op zee ach-

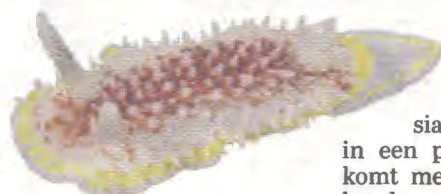
tergebleven. „Die kunnen we nooit goed in leven houden”, vertelt Stiefelhagen. „Maar omdat de dieren voor het eerst in Nederlandse wateren zijn gezien, hebben we ze Nederlandse namen gegeven.” Net als vorige keer, toen ik het Stiefelslakje naar mezelf heb ge-

De oranje bartel-waaierslak
FOTO'S STICHTING DE NOORDZEE

noemd.” Onze flora en fauna is nu uitgebreid met de groene knotsslak (*Tenellia viridis*), de oranje bartel-waaierslak (*Flabellina verucosa*) en het spiegleitje (*Diaphorodoris luteocincta*).

Ben Stiefelhagen en zijn partner Klaudie Bartelink laten op een kade in Scheveningen een deel van de 'buit' zien. Tien dagen verkenden ze de Noordzee op zoek naar wrakken en achtergelaten visnetten. Ze vonden drie nieuwe slakkensoorten. FOTO RENÉ OUDSHOORN

Het spiegleitje

De groene knotsslak

De oranje bartel-waaierslak
FOTO'S STICHTING DE NOORDZEE